

Arrest

nr. 342 263 van 3 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 13 februari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/01/2026
Overdracht CGVS: 26/01/2026

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet machtigt mij de huidige beslissing te nemen tijdens uw vasthouding aan de grens. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd gehoord op het CGVS op 6 februari 2026 van 11u18 tot 11u33. U werd bijgestaan door een tolk Georgisch–Nederlands. Uw advocaat Ecirli Muhammet Seyit loco Chihaoui Zouhaier was de hele tijd aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op [...] november 2001 in Tbilisi. U bent ongehuwd. U bent in België met uw vader G.G. (O.V. [...]) en uw moeder I.B. (O.V. [...]). U bent invalide. U bent doof en kan slechts heel beperkt spreken. U heeft ook schizofrenie, epilepsie en angststoornissen.

U baseert zich voor uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw vader, die het volgende verklaarde:

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op [...] oktober 1968 in Akhmeta. U bent gehuwd met I.B. (O.V. [...]). U heeft drie meerderjarige kinderen, twee zonen en een dochter. Uw zoon Gi.G. (O.V. [...]) is samen met uw echtgenote eveneens in België.

Uw echtgenote en uw zoon Gi. kampen met gezondheidsproblemen. Uw echtgenote heeft hondsdoelheid, een meningeoom, epilepsie, angststoornissen, hartproblemen, problemen met de longen, problemen met de nieren, problemen met de schildklier en sclerose. Uw zoon is invalide. Uw zoon kan niet horen en slechts heel beperkt spreken. Uw zoon heeft ook schizofrenie, epilepsie en angststoornissen.

Uw echtgenote kan niet behandeld worden in Georgië omdat er geen ziekenhuis is in Georgië waar alle gespecialiseerde dokters samen zijn en samen de nodige medicijnen kunnen voorschrijven en samen beslissingen nemen. Uw zoon kan niet behandeld worden in Georgië omdat de nodige medicijnen niet beschikbaar zijn in Georgië. Daarnaast verklaarde uw zoon ook dat hij geen werk vond. U gaf aan dat uw zoon niet wordt aangenomen omwille van zijn handicap.

Omwille van de voorgaande medische problemen van uw zoon Gi. bent u samen met uw zoon op 11 april 2024 uit Georgië vertrokken en reisde u naar Zwitserland. U diende in Zwitserland, samen met uw zoon, een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenote, die op medisch vlak snel achteruit ging, reisde in maart 2025 eveneens naar Zwitserland. Ook uw echtgenote diende een verzoek om internationale bescherming in. Jullie verzoeken werden in Zwitserland geweigerd en u werd samen met uw echtgenote en uw zoon gerepatriëerd naar Georgië op 19 november 2025. Jullie verbleven in Georgië van 19 november 2025 tot 15 januari 2026. Op 15 januari 2026 kwam u samen met uw echtgenote en uw zoon naar België omwille van de medische problemen van uw echtgenote en uw zoon.

U diende samen met uw echtgenote en uw zoon in België een verzoek om internationale bescherming in op 16 januari 2026.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (origineel) en uw identiteitskaart (origineel) neer. Uw advocaat gaf aan dat hij ook de brief van het ministerie in Georgië dat verklaart dat de medicijnen die u nodig heeft voor uw zoon niet aanwezig zijn in Georgië, een document met de ziektegeschiedenis van uw echtgenote en de lijst van medicijnen van uw echtgenote zou doormailen. Tot op heden konden die laatste drie documenten echter niet worden ontvangen door het CGVS. Uw echtgenote legde eveneens haar paspoort (origineel) en haar identiteitskaart (origineel) voor. Ook uw zoon Gi. legde zijn paspoort (origineel) voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de verklaringen van uw vader en moeder en uit onze vaststellingen blijkt dat u wel degelijk ernstige medische problemen heeft, zowel fysisch als psychisch. Daarom ging het persoonlijk onderhoud met de protection officer van het CGVS door met behulp van een tolk en in het bijzijn van uw vader, die u heeft geassisteerd bij het uiteenzetten van uw asielmotieven via gebarentaal. Daarnaast hebben ook uw ouders via hun persoonlijke onderhoud uw asielmotieven kenbaar kunnen maken. Ook ten aanzien van de diensten van de DVZ vond het gesprek plaats met ondersteuning van uw vader waardoor u volwaardig kon deelnemen aan het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw vader G.G. (O.V. [...]). In het kader van het door uw vader ingediende verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal (CGVS) het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw vader meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen als kennelijk ongegrond dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw vader werd als volgt gemotiveerd:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat uw echtgenote en uw zoon bij een terugkeer naar Georgië niet behandeld zullen kunnen worden waardoor hun leven in gevaar is.

U verklaarde dat uw echtgenote niet behandeld kan worden in Georgië omdat er geen ziekenhuis is in Georgië waar alle gespecialiseerde dokters samen zijn en samen ook de nodige medicijnen kunnen voorschrijven en beslissingen nemen voor de medische problemen waar uw echtgenote mee kampt (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6). Uw echtgenote voegde hier nog aan toe dat jullie niet de middelen hadden om alle medische kosten van uw echtgenote te dekken of om naar Tbilisi te gaan naar andere ziekenhuizen (CGVS, B., 06.02.2026, p. 3-5). Uw zoon kan niet behandeld worden in Georgië omdat de nodige medicijnen niet beschikbaar zijn in Georgië. De vervangmedicijnen, die er wel zijn maar niet dezelfde kwaliteit hebben, helpen niet in het geval van uw zoon (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6).

Er dient te worden gesteld dat, hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke situatie waarin u, uw echtgenote en uw zoon Gi. zich bevinden, er niettemin op gewezen moet worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het hebben van medische problemen op zich houdt geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast verklaarde uw zoon ook dat hij geen werk vond. U gaf aan, terwijl u uw zoon Gi. in zijn persoonlijk onderhoud bijstond, dat uw zoon gepest wordt en niet wordt aangenomen omwille van zijn handicap (CGVS, G., 06.02.2026, p. 4). Er dient echter te worden opgemerkt dat, gezien de objectief vaststelbare ernstige medische problemen van uw zoon, uw zoon wel degelijk arbeidsongeschikt is en het niet vinden van werk in Georgië dan ook niet zomaar discriminatie op de Georgische arbeidsmarkt uitmaakt.

Uit hetgeen vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u, uw echtgenote en uw zoon Gi. geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw echtgenote, de identiteitskaart van uw echtgenote en het paspoort van uw zoon Gi. bewijzen enkel uw identiteit en die van uw gezinsleden die niet ter discussie staat. De brief van het ministerie in Georgië dat verklaart dat de medicijnen die u blijkens uw verklaringen nodig heeft voor uw zoon niet aanwezig zijn in Georgië wordt an sich niet in twijfel getrokken. Dit betekent echter nog niet dat er geen andere medicijnen beschikbaar zouden zijn. Het document met de ziektegeschiedenis van uw echtgenote en de lijst van medicijnen van uw echtgenote wijzen op het bestaan van een medische problematiek die ook absoluut niet ter discussie staat. Zoals hierboven reeds aangegeven konden, tot op heden, die laatste drie documenten niet worden ontvangen door het CGVS. Deze medische documenten voegen echter niets extra toe aan de verklaringen die u heeft kunnen geven tijdens het persoonlijk onderhoud en waarbij die documenten waarvan sprake konden worden toegelicht.

Uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Het beroep van verzoekers vader en moeder is gekend onder rolnummers 359 317 en 359 318.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift zet een middel uiteen als volgt:

“Het enig middel wordt afgeleid uit de schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van artikel 48/3, 48/4 en 48/6 §4 en §5 van de wet van 15 december 1980, van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU), alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële en formele motiveringsplicht, en het recht om gehoord te worden.”

“1. De flagrante schending van het zorgvuldigheidsbeginsel: het totaal ontbreken van onderzoek naar pesterijen

In de bestreden beslissing (pagina 3) verwerpt de verwerende partij het verzoek om internationale bescherming door de kwestie van discriminatie met de volgende motivering weg te wuiven:

« Er dient echter te worden opgemerkt dat, gezien de objectief vaststelbare ernstige medische problemen van uw zoon, uw zoon wel degelijk arbeidsongeschikt is en het niet vinden van werk in Georgië dan ook niet zomaar discriminatie op de Georgische arbeidsmarkt uitmaakt.»

Het CGVS herleidt de situatie van de verzoeker zo tot een louter medische "arbeidsongeschiktheid". Hierdoor negeert en ontwijkt de administratieve overheid bewust het centrale feit dat de verzoekende partij tijdens het gehoor naar voren bracht: maatschappelijke pesterijen en intimidatie.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van de verzoeker op 6 februari 2026, waarbij hij door zijn vader werd bijgestaan om zijn ernstige communicatieproblemen (doofheid, stomheid, schizofrenie) op te vangen, werd uitdrukkelijk het volgende verklaard (CGVS, G.Gi., 06.02.2026, p. 5):

« Vraag CGVS : Zijn er nog andere redenen waarom u bent vertrokken uit Georgië ?

Antwoord Gi. : Ik heb geprobeerd om te werken en overal word ik geweigerd. Ik kan geen werk vinden. Vraag CGVS : Waarom wordt u geweigerd ? Antwoord (Vader) : Aangezien hij gehandicapt is, hij wordt gepest en wordt niet aangenomen. »

Uit deze woordelijke weergave blijkt dat het vluchtmotief niet de louter fysieke onmogelijkheid om te werken is, maar wel het gepest worden ("hij wordt gepest") omwille van zijn zware handicap.

Bij het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud (COPNOT) is het verbijsterend vast te stellen dat de protection officer absoluut geen enkele doorvraag heeft gesteld naar aanleiding van deze cruciale verklaring. In plaats van in te gaan op de aard van deze pesterijen, is de ambtenaar onmiddellijk van onderwerp veranderd door de volgende standaardvraag te stellen: « Wat vreest u indien u zou moeten terugkeren naar Georgië ? Waar bent u bang voor? ».

Door na te laten ook maar één vraag te stellen over de sociale vervolgingen die mondeling door de verzoekende partij naar voren werden gebracht, is het CGVS ernstig tekortgeschoten in zijn onderzoeksplicht. Het is onwettig om in de bestreden beslissing te concluderen dat er geen sprake is van discriminatie, terwijl de instantie tijdens het gehoor weigerde onderzoek te doen naar de aangehaalde pesterijen.

2. De objectieve situatie in Georgië (COI) die het reële risico op vervolging en onmenselijke behandelingen bevestigt

Het volstaat niet dat een verzoeker behoort tot een bepaalde sociale groep; de andere criteria van de vluchtelingdefinitie moeten ook vervuld zijn. Er moet met name een oorzakelijk verband bestaan tussen het

behoren tot een bepaalde sociale groep en een gegronde vrees voor vervolging, of een gebrek aan bescherming tegen deze vervolging.

a. De zware handicap als « Bepaalde Sociale Groep » in de zin van het Verdrag van Genève

Artikel 1 A van het Verdrag van Genève, omgezet in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, verleent de vluchtelingenstatus aan iedere persoon die een gegronde vrees heeft voor vervolging omwille van, onder meer, zijn « behoren tot een bepaalde sociale groep ».

Opdat een sociale groep kan worden erkend, moet aan twee cumulatieve criteria worden voldaan: een gemeenschappelijk kenmerk (aangeboren of onveranderlijk) en een eigen identiteit (de groep wordt door de samenleving als anders gepercipieerd). Het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR) definieert het als volgt:

« L'approche des caractéristiques protégées peut être comprise comme identifiant un ensemble de groupes qui constituent le noyau essentiel de l'analyse par la perception sociale. Il convient ainsi d'adopter une seule norme qui prenne en compte les deux approches dominantes: un certain groupe social est un groupe de personnes qui partagent une caractéristique commune autre que le risque d'être persécutées, ou qui sont perçues comme un groupe par la société. Cette caractéristique sera souvent innée, immuable, ou par ailleurs fondamentale pour l'identité, la conscience ou l'exercice des droits humains. » (Vrije vertaling: De benadering van beschermde kenmerken kan worden begrepen als het identificeren van een geheel van groepen die de essentiële kern vormen van de analyse door sociale perceptie. Het is daarom opportuun één enkele norm aan te nemen die rekening houdt met beide dominante benaderingen: een bepaalde sociale groep is een groep van personen die een gemeenschappelijk kenmerk delen anders dan het risico om vervolgd te worden, of die door de maatschappij als een groep worden gepercipieerd. Dit kenmerk zal vaak aangeboren zijn, onveranderlijk, of anderszins fundamenteel voor de identiteit, het geweten of de uitoefening van de mensenrechten.)

Allereerst is het belangrijk te onderstrepen wat onder gehandicapten wordt verstaan in de zin van het Verdrag van Genève:

« Par personnes handicapées on entend des personnes qui présentent des incapacités physiques, mentales, intellectuelles ou sensorielles durables dont l'interaction avec diverses barrières peut faire obstacle à leur pleine et effective participation à la société sur la base de l'égalité avec les autres. » (Vrije vertaling : « Personen met een handicap omvatten personen met langdurige fysieke, mentale, verstandelijke of zintuiglijke beperkingen die hen in wisselwerking met diverse drempels kunnen beletten volledig, effectief en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving.)

Wat het eerste criterium (het gemeenschappelijke kenmerk) betreft, is het belangrijk te wijzen op het ontbreken van een vereiste van cohesie. De UNHCR herinnert er immers aan dat:

« Il est largement admis dans la pratique des Etats qu'un demandeur n'est pas tenu de prouver que les membres d'un groupe se connaissent entre eux ou qu'ils se réunissent en tant que groupe. Il n'est donc pas exigé que le groupe soit « uni ». La question pertinente est de savoir s'il existe un élément commun entre les membres du groupe. » (Vrije vertaling : In de statenpraktijk wordt algemeen aanvaard dat het niet vereist is dat een asielzoeker aantoont dat de leden van een groep elkaar kennen of dat ze zich als een groep verenigen. De groep moet dus niet « samenhangend » zijn. De relevante vraag is of er een gemeenschappelijk element is tussen de groepsleden.)

Het Asielagentschap van de Europese Unie (EASO / EUAA) identificeert in zijn Praktijkids over het behoren tot een bepaalde sociale groep (2020) handicaps expliciet als een gemeenschappelijk en aangeboren kenmerk:

« Certains handicaps mentaux et physiques peuvent constituer une caractéristique innée. Les personnes nées aveugles, sourdes ou atteintes de certains troubles du développement pourraient en être des exemples. Les personnes souffrant d'autres handicaps pourraient être considérées comme partageant une histoire commune qui ne peut être modifiée. » (Vrije vertaling : « Bepaalde mentale en fysieke handicaps kunnen een aangeboren kenmerk vormen. Personen die blind of doof geboren zijn, of lijden aan bepaalde ontwikkelingsstoornissen, kunnen daarvan voorbeelden zijn. Personen met andere handicaps zouden kunnen worden beschouwd als personen die een gemeenschappelijke achtergrond delen die niet kan worden veranderd.)

Wat het tweede criterium betreft, de Richtsnoeren inzake internationale bescherming nr. 2 van de UNHCR verduidelijken in dit verband dat de vervolging en de pesterijen zelf de groep "zichtbaar" kunnen maken binnen de maatschappij:

« Alors qu'un comportement de persécution ne peut définir un groupe social, les actions des persécuteurs peuvent permettre d'identifier ou même de susciter l'émergence d'un certain groupe social dans la société » (Vrije vertaling : Terwijl vervolgend gedrag op zich een sociale groep niet kan definiëren, kunnen de handelingen van de vervolgers wel dienen om een bepaalde sociale groep in de samenleving te identificeren of zelfs te creëren.)

Wat het tweede criterium betreft, legt EASO uit dat discriminatie in het dagelijkse leven en de stigmatisering van personen met een handicap wijzen op een eigen identiteit:

« La discrimination et la stigmatisation des personnes atteintes d'un handicap ou de certaines maladies peuvent prendre différentes formes et résulter de lois, de coutumes, de traditions ou de mythes. Selon les circonstances personnelles, la discrimination peut s'appliquer à tous les domaines de la vie sociale,

notamment l'accès à l'éducation, à l'emploi ou à la santé, et plus généralement à l'exercice d'un large éventail de droits civiques, politiques, économiques, sociaux et culturels. (...) En fonction du contexte spécifique dans le pays d'origine et des circonstances personnelles, les personnes handicapées peuvent être confrontées à la discrimination et à la stigmatisation dans de nombreux domaines de la vie. Cette discrimination et cette stigmatisation à l'encontre des personnes atteintes de certains handicaps peuvent indiquer que ces personnes sont perçues comme étant différentes par la société environnante et qu'elles ont donc une identité propre dans leur pays d'origine. » (Vrije vertaling : De discriminatie en stigmatisering van personen met een handicap of met bepaalde ziekten kan verschillende vormen aannemen en het gevolg zijn van wetten, gebruiken, tradities of mythes. Afhankelijk van persoonlijke omstandigheden kan de discriminatie van toepassing zijn op alle domeinen van het maatschappelijk leven, met inbegrip van toegang tot onderwijs, werk of gezondheid, en meer in het algemeen op de uitoefening van een brede waaier van burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele rechten. (...) Afhankelijk van de specifieke context in het land van herkomst en de persoonlijke omstandigheden, kunnen personen met een handicap geconfronteerd worden met discriminatie en stigmatisering op vele gebieden van het leven. Deze discriminatie en stigmatisering ten aanzien van personen met bepaalde handicaps kan erop wijzen dat zij door de omringende maatschappij als anders worden gepercipieerd en dus een eigen identiteit hebben in hun land van herkomst.)

b. De objectieve situatie in Georgië (COI) die het reële risico op vervolging en onmenselijke behandelingen bevestigt

Het is niet voldoende om vast te stellen dat een verzoeker behoort tot een bepaalde sociale groep; ook aan de overige criteria van de vluchtelingdefinitie moet zijn voldaan. Er moet in het bijzonder een oorzakelijk verband bestaan tussen het behoren van de verzoeker tot een bepaalde sociale groep en een gegronde vrees voor vervolging, of het ontbreken van bescherming tegen dergelijke vervolging.

Voor wat betreft personen met een handicap, concludeert EASO op doorslaggevende wijze:

« Dans certains cas, les personnes atteintes d'un handicap ou souffrant de troubles physiques ou mentaux particuliers peuvent être exposées au risque de graves violations des droits de l'homme et peuvent donc avoir une crainte fondée d'être tuées, torturées ou soumises à des peines ou traitements inhumains ou dégradants. En fonction du contexte dans le pays d'origine et des circonstances individuelles, une discrimination et une stigmatisation graves à l'encontre des personnes atteintes d'un handicap ou d'une maladie peuvent également constituer une persécution au sens de l'article 9 de la DQ. » (Vrije vertaling : In sommige gevallen kunnen personen met een handicap of met specifieke fysieke of mentale aandoeningen geconfronteerd worden met een risico op ernstige schendingen van de mensenrechten en kunnen zij dus een gegronde vrees hebben om te worden gedood, gefolterd of onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Afhankelijk van de context in het land van herkomst en individuele omstandigheden, kan ernstige discriminatie en stigmatisering ten aanzien van personen met een handicap of een ziekte eveneens vervolging vormen in de zin van artikel 9 van de Kwalificatierichtlijn.)

Meer in het bijzonder merkt de UNHCR op dat het ontbreken van bescherming als vervolging kan worden beschouwd:

« D'après la Convention, une personne doit craindre avec raison d'être persécutée et cette crainte d'être persécuté doit être fondée sur un (ou plusieurs) des motifs de la Convention. Il n'est pas nécessaire que le persécuteur soit un agent de l'Etat. Lorsque des actes gravement discriminatoires ou offensants sont commis par la population locale, ils peuvent être considérés comme de la persécution s'ils sont tolérés par les autorités en toute connaissance de cause ou si les autorités refusent d'offrir une protection efficace, ou s'en montrent incapables. » (Vrije vertaling : « Volgens het Verdrag moet een persoon een gegronde vrees hebben om vervolgd te worden en deze vrees voor vervolging moet gebaseerd zijn op één (of meerdere) van de gronden van het Verdrag. Het is niet vereist dat de vervolger een staatsactor is. Wanneer ernstig discriminerende of beledigende handelingen door de lokale bevolking worden begaan, kunnen zij als vervolging worden beschouwd indien ze willens en wetens door de autoriteiten worden getolereerd, of indien de autoriteiten weigeren doeltreffende bescherming te bieden, of hiertoe niet in staat blijken.)

Indien het CGVS zijn onderzoek tijdens het gehoor correct had uitgevoerd, had het de verklaringen van de verzoekende partij betreffende pesterijen (« gepest ») moeten aftoetsen aan de Landeninformatie (COI).

Verschillende onafhankelijke internationale instanties (het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken, de Raad van Europa, en het Europees Parlement) zijn het er unaniem over eens om de desastreuze situatie, de systematische discriminatie en het totale gebrek aan bescherming waarvan personen met psychiatrische stoornissen en zware handicaps in Georgië het slachtoffer zijn, aan de kaak te stellen.

Het Uitbreidingsverslag van de EU 2025, het VN-Comité voor de Rechten van Personen met een Handicap, de rapporten van de Raad van Europa (RvE) en het eigen COI-rapport van het CGVS uit 2022 zijn het er allemaal over eens dat personen met een handicap in Georgië geconfronteerd worden met onoverkomelijke gedrags- en discriminatiedrempels, waardoor zij van de arbeidsmarkt worden uitgesloten en in extreme armoede worden gestort.

De Raad van Europa (RvE), in zijn Conclusies 2020 en 2021 (Europees Comité voor Sociale Rechten), benadrukt het onvermogen van de Georgische staat om de integratie van deze groep te waarborgen, en verduidelijkt dat niet is aangetoond dat personen met een handicap effectieve toegang hebben tot

huisvesting, vervoer of werk, (Conclusions 2020, pp. 22 en 28), waardoor zij zijn aangewezen op povere overlevingsuitkeringen van naar schatting ongeveer 45-55 euro per maand.

Het rapport van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken treedt dit bij door de gedwongen onzichtbaarheid van deze sociale groep te bevestigen:

« While the constitution and law prohibited discrimination against persons with physical, sensory, intellectual, and mental disabilities in employment, education, transportation, access to health care (...), the government did not effectively enforce these provisions. (...) Persons with disabilities continued to encounter barriers to participating fully in public life. Many families with children with disabilities considered themselves stigmatized and kept their children from public view. »

Wanneer zij door de samenleving worden afgewezen en niet in hun behoeften kunnen voorzien, lopen personen met psychiatrische en cognitieve stoornissen het risico in een instelling te worden geplaatst. Hierover schetsen het VN-Comité (CRPD 2023, par. 31), de Europese Unie (Verslag 2025, pp. 34-35) en de Verenigde Staten een ijsingwekkend beeld van schendingen van Artikel 3 EVRM.

Het VN-Comité (CRPD) toont zich diep bezorgd over:

« Les informations selon lesquelles, dans les établissements psychiatriques et dans le cadre d'interventions psychiatriques, des patients, en particulier des personnes ayant un handicap intellectuel ou psychosocial, sont victimes de traitements inhumains et dégradants (contention mécanique et chimique, isolement, médication forcée, négligence, maltraitance physique et violences sexuelles, notamment). » (Vrije vertaling : Informatie dat patiënten in psychiatrische inrichtingen en in het kader van psychiatrische interventies, in het bijzonder personen met een verstandelijke of psychosociale handicap, het slachtoffer zijn van onmenselijke en vernederende behandelingen (waaronder mechanische en chemische fixatie, isolatie, gedwongen medicatie, verwaarlozing, fysieke mishandeling en seksueel geweld))

Het rapport van het US State Dept (2023, p. 8) bevestigt uitdrukkelijk dat het gebruik van fysieke en chemische dwangmiddelen er « frequent en kwaadaardig » is (« frequent and vicious application of physical and chemical restraint »), wat neerkomt op foltering.

Tot slot zijn de rapporten van de VN, de EU, en het Europees Parlement, het eens over het onvermogen en de weigering van de Georgische staat om kwetsbare personen te beschermen, en hekelen zij een klimaat van wijdverbreide straffeloosheid en staatsrepressie.

Het is in het bijzonder opmerkelijk dat het CGVS zelf, in zijn eigen COI-rapport over Georgië (2022), dit gebrek aan bescherming erkent:

« Selon le Public Defender, les autorités ne sont pas parvenues à développer une politique en faveur de l'égalité (...). Comme par le passé, les groupes vulnérables rencontrent toujours des problèmes en 2020. En particulier (...) les personnes porteuses d'un handicap ont dû faire face à de nombreux obstacles. Selon le Public Defender, cette situation est due à un manque de vision structurelle et de volonté politique. » (Vrije vertaling : Volgens de Public Defender zijn de autoriteiten er niet in geslaagd een gelijkheidsbeleid te ontwikkelen (...). Net als in het verleden ondervinden kwetsbare groepen in 2020 nog steeds problemen. In het bijzonder (...) hebben personen met een handicap te maken met talrijke obstakels. Volgens de Public Defender is deze situatie te wijten aan een gebrek aan structurele visie en politieke wil.)

De recente Resolutie van het Europees Parlement van 9 juli 2025 hekelt de autoritaire afglijding van de Georgische staat en het gebrek aan onafhankelijkheid van justitie (punt 2), en uit specifieke bezorgdheid over het lot van kwetsbare personen in dit klimaat van repressie, waarbij uitdrukkelijk wordt verwezen naar de « ernstige beperkingen voor personen met een handicap ».

3. Het onderzoeksgebrek van het CGVS dat de nietigverklaring rechtvaardigt

De toepassing van de juridische principes (UNHCR, EASO, EVRM) en de objectieve gegevens (COI) op de voorliggende zaak toont op ondubbelzinnige wijze de ernst van de beoordelingsfout door het CGVS aan.

De verzoeker, de heer Gi.G., lijdt aan doofheid, stomheid, epilepsie en schizofrenie. Hij cumuleert onomkeerbare fysieke, verstandelijke en psychosociale handicaps. Hij bezit bijgevolg ontegensprekelijk de « aangeboren » en onveranderlijke kenmerken die hem verbinden met de bepaalde sociale groep van « personen met een zware handicap », zoals gedefinieerd door de UNHCR en EASO.

Vanwege deze extreme kwetsbaarheid heeft de eigen identiteit van deze groep zich op de meest brute wijze tegenover hem gemanifesteerd. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft hij uitdrukkelijk verklaard slachtoffer te zijn van pesterijen (« gepest ») en van een absolute afwijzing op de arbeidsmarkt in Georgië (« overal word ik geweigerd »).

Het CGVS heeft deze verklaring echter van tafel geveegd door in zijn beslissing te oordelen dat het slechts om een medische arbeidsongeschiktheid ging, en niet om discriminatie.

Deze kortzichtige conclusie is niet alleen onjuist in het licht van de COI, maar vloeit vooral voort uit een totaal gebrek aan onderzoek. Het Commissariaat-generaal heeft een fundamentele onwettigheid begaan door het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zijn zorgvuldigheidsbeginsel te schenden, in strijd met artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 en artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn.

Bij het horen van de term « gepest » tijdens het persoonlijk onderhoud, heeft de protection officer absoluut geen enkele ophelderingsvraag gesteld. Het CGVS heeft niet getracht te achterhalen wie de verzoeker pestte, hoe deze pesterijen zich dagelijks uitten, noch of hij de bescherming van de Georgische politie had

kunnen inroepen. Erger nog, het CGVS heeft zijn eigen COI-rapport uit 2022 volledig genegeerd, dat nochtans getuigt van het gebrek aan politieke wil van de Georgische staat om personen met een handicap te beschermen tegen discriminatie.

Onder het mom van een uitsluitend medische analyse van de situatie (met de bedoeling de verzoeker naar een 9ter-procedure te verwijzen), heeft de overheid het onderzoek naar het risico op vervolging dat inherent is aan het behoren tot een sociale groep, ontweken en in de kiem gesmoord.

Nochtans herinnert de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens eraan dat risicofactoren, wanneer zij cumulatief in aanmerking worden genomen, een reëel risico op onmenselijke behandelingen opleveren. De verzoeker, die doof, stom en schizofreen is, niet in zijn behoeften kan voorzien door de afwijzing op de arbeidsmarkt, en actief gepest wordt door de Georgische samenleving zonder enige staatsbescherming, is blootgesteld aan een dreigend en bewezen risico op extreme ontbering en gedwongen institutionalisering. Zoals aangetoond door de rapporten van de VN, de EU en de Verenigde Staten, gaat plaatsing in Georgische openbare psychiatrische inrichtingen gepaard met « kwaadaardige fysieke en chemische dwang », isolatie en geweld die een schending van Artikel 3 EVRM vormen.

Bijgevolg is de bestreden beslissing aangetast door een ernstig gebrek aan onderzoek, een gebrek aan motivering, en een kennelijke beoordelingsfout. De asielinstantie heeft de verzoeker niet in de gelegenheid gesteld zijn vrees in verband met zijn behoren tot een sociale groep te doen gelden, noch serieus onderzoek naar zijn situatie verricht.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hoewel hij met volle rechtsmacht oordeelt, niet in de plaats van de administratieve overheid kan treden om a posteriori de fundamentele vragen te stellen die tijdens het gehoor ontbraken, dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op. Het dossier moet dwingend worden teruggezonden naar de verwerende partij opdat zij kan overgaan tot een nieuw en volledig onderzoek (met name via een nieuw, zorgvuldig persoonlijk onderhoud), dat specifiek betrekking heeft op de maatschappelijke pesterijen, de uitsluiting, het gebrek aan staatsbescherming en de risico's op onmenselijke behandelingen verbonden aan de zware handicap van de verzoeker.”

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, betwist verzoeker niet dat zijn problemen geen verband houden met de criteria die zijn opgenomen in het Vluchtelingenverdrag. Deze vaststelling is correct en pertinent en wordt door de Raad overgenomen. Het verzoekschrift erkent ook dat het niet volstaat dat verzoeker als gehandicapte behoort tot een bepaalde sociale groep, als andere criteria voor de toekenning van internationale bescherming niet zijn vervuld.

Het bestaan van een bepaalde ziekte bij verzoeker en zijn moeder kan geen aanleiding geven tot internationale bescherming bij gebrek aan een actor als bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (zie ook HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, ECLI:EU:C:2014:2452, “*Mohamed M'Bodj/Belgische Staat*”).

De toelichting in het verzoekschrift dat er sprake zou zijn van een absolute maatschappelijke uitsluiting in Georgië, kan niet worden gevolgd. De bestreden beslissing stelt terecht dat het verzoek om internationale bescherming exclusief steunt op de zoektocht naar een passende medische behandeling voor verzoeker en zijn moeder. Dit blijkt tevens uit de verklaringen die verzoekers vader heeft afgelegd over het verzoek om internationale bescherming dat het gezin heeft ingediend in Zwitserland, maar dat werd geweigerd. Ook erkent de bestreden beslissing de moeilijke situatie waarin verzoeker, zijn moeder en zijn vader zich bevinden. Uit de bestreden beslissing en verzoekers' verklaringen blijkt dat het sinds de achteruitgang van verzoekers moeder haar gezondheid heel moeilijk is geworden, maar dit doet geen afbreuk aan de conclusie dat verzoeker invalide is en het vinden van werk voor hem buitengewoon moeilijk is. Bovendien blijkt verzoeker wel een opleiding tot bakker te hebben gevolgd en hiervan een diploma heeft behaald in een openbare school in Tbilisi, zodat er geen sprake is van een absolute maatschappelijke uitsluiting (DVZ-verklaring Gi., stuk 5, p. 6).

Het betoog dat een gebrekkig onderzoek zou zijn gebeurd naar de pesterijen van verzoeker is niet ernstig, daar thans nog steeds onvoldoende concreet wordt uiteengezet wie de actor is van deze pesterijen, noch welke zwaarwichtige impact deze zouden hebben gehad. Ook een beoordeling in het licht van de

aangebrachte landeninformatie toont niet aan dat de bestreden beslissing de ernst of zwaarwichtigheid van de stigmatisering of discriminatie verkeerd heeft beoordeeld.

Evenmin blijkt de bestreden beslissing de situatie van verzoeker die volgens zijn verklaringen *“is blootgesteld aan een dreigend en bewezen risico op extreme ontbering en gedwongen institutionalisering”*, verkeerd te hebben beoordeeld, nu de bestreden beslissing de gezinssituatie volledig schetst in het feitenrelaas en ook bij de motivering put uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, zijn echtgenote en zijn zoon die hier geenszins gewag van maken.

De bestreden beslissing motiveert terdege:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de verklaringen van uw vader en moeder en uit onze vaststellingen blijkt dat u wel degelijk ernstige medische problemen heeft, zowel fysisch als psychisch. Daarom ging het persoonlijk onderhoud met de protection officer van het CGVS door met behulp van een tolk en in het bijzijn van uw vader, die u heeft geassisteerd bij het uitzetten van uw asielmotieven via gebarentaal. Daarnaast hebben ook uw ouders via hun persoonlijke onderhouden uw asielmotieven kenbaar kunnen maken. Ook ten aanzien van de diensten van de DVZ vond het gesprek plaats met ondersteuning van uw vader waardoor u volwaardig kon deelnemen aan het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw vader G.G. (O.V. [...]). In het kader van het door uw vader ingediende verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal (CGVS) het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw vader meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen als kennelijk ongegrond dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw vader werd als volgt gemotiveerd:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat uw echtgenote en uw zoon bij een terugkeer naar Georgië niet behandeld zullen kunnen worden waardoor hun leven in gevaar is.

U verklaarde dat uw echtgenote niet behandeld kan worden in Georgië omdat er geen ziekenhuis is in Georgië waar alle gespecialiseerde dokters samen zijn en samen ook de nodige medicijnen kunnen voorschrijven en beslissingen nemen voor de medische problemen waar uw echtgenote mee kampt (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6). Uw echtgenote voegde hier nog aan toe dat jullie niet de middelen hadden om alle medische kosten van uw echtgenote te dekken of om naar Tbilisi te gaan naar andere ziekenhuizen (CGVS, B., 06.02.2026, p. 3-5). Uw zoon kan niet behandeld worden in Georgië omdat de nodige medicijnen niet beschikbaar zijn in Georgië. De vervangmedicijnen, die er wel zijn maar niet dezelfde kwaliteit hebben, helpen niet in het geval van uw zoon (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6).

Er dient te worden gesteld dat, hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke situatie waarin u, uw echtgenote en uw zoon Gi. zich bevinden, er niettemin op gewezen moet worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het hebben van medische problemen op zich houdt geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.”

“Daarnaast verklaarde uw zoon ook dat hij geen werk vond. U gaf aan, terwijl u uw zoon Gi. in zijn persoonlijk onderhoud bijstond, dat uw zoon gepest wordt en niet wordt aangenomen omwille van zijn handicap (CGVS, G., 06.02.2026, p. 4). Er dient echter te worden opgemerkt dat, gezien de objectief vaststelbare ernstige medische problemen van uw zoon, uw zoon wel degelijk arbeidsongeschikt is en het niet vinden van werk in Georgië dan ook niet zomaar discriminatie op de Georgische arbeidsmarkt uitmaakt.

Uit hetgeen vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u, uw echtgenote en uw zoon Gi. geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw echtgenote, de identiteitskaart van uw echtgenote en het paspoort van uw zoon Gi. bewijzen enkel uw identiteit en die van uw gezinsleden die niet ter discussie staat. De brief van het ministerie in Georgië dat verklaart dat de medicijnen die u blijkens uw verklaringen nodig heeft voor uw zoon niet aanwezig zijn in Georgië wordt an sich niet in twijfel getrokken. Dit betekent echter nog niet dat er geen andere medicijnen beschikbaar zouden zijn. Het document met de ziektegeschiedenis van uw echtgenote en de lijst van medicijnen van uw echtgenote wijzen op het bestaan van een medische problematiek die ook absoluut niet ter discussie staat. Zoals hierboven reeds aangegeven konden, tot op heden, die laatste drie documenten niet worden ontvangen door het CGVS. Deze medische documenten voegen echter niets extra toe aan de verklaringen die u heeft kunnen geven tijdens het persoonlijk onderhoud en waarbij die documenten waarvan sprake konden worden toegelicht.

Uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.”

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat de bestreden beslissing is gesteund op motieven die niet kunnen worden aanvaard.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP